

Sygn. akt V U 2890/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku (...) S.A. Oddział (...) w P.

przy udziale zainteresowanego M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne M. M.

na skutek odwołania (...) S.A. Oddział (...) w P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 sierpnia 2014 r.

znak (...) dec. nr (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 18 sierpnia 2014 r. znak (...) dec. nr (...) w ten sposób, że ustala iż wynagrodzenie za czas choroby ubezpieczonego M. M. za okres od 06 marca 2013 roku do 27 marca 2013 roku w kwocie 3.921,28 złotych podlega wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w miesiącu kwietniu 2013 roku.

Sygn. akt V U 2890/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział L. decyzją z 18 sierpnia 2014r. nr (...) stwierdził, iż (...) SA (...) w P. bezpodstawnie wyłączył z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w kwietniu 2013r. wynagrodzenie za czas choroby za okres od 6 marca 2013r. do 27 marca 2013r. ubezpieczonego M. M..

W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż płatnik składek wypłacił M. M. zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy tj. w kwocie 5 628, 92 zł. Powinien zaś wypłacić wynagrodzenie za czas choroby zgodnie z treścią art. 92 kodeksu pracy tj. w kwocie 3 921, 28 zł. Zdaniem organu rentowego zdarzenie z dnia 3 marca 2013r., które płatnik zakwalifikował jako wypadek przy pracy – nie było wypadkiem przy pracy. Powołał się przy tym na swoją decyzję z 19 lipca 2013r., którą odmówił M. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego skutkiem wypadku przy pracy z dnia 3 marca 2013r. Wskazując, iż zdarzenie to nie spełniało przesłanej wskazanych w art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej – brak przyczyny zewnętrznej. W związku z czym płatnik składek powinien do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, które wskazał w deklaracjach tj. do kwoty 1 430, 07 zł (wyliczonej od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pomniejszone o

kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz składkę na ubezpieczenie zdrowotne) doliczyć kwotę 3 921, 28 zł. Łącznie podstawa wymiaru winna wynosić 5 351,35 zł.

W odwołaniu od tej decyzji, (...) SA Oddział (...) w P., wnosił o jej zmianę i ustalenie, iż zasadnie wyłączył z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne za kwiecień 2013r. M. M. kwotę 3 921, 28 zł. Wskazywał, iż świadczenie za ten okres zostało ubezpieczonemu wypłacone z funduszu wypadkowego na podstawie zatwierdzonego protokołu ustalenia okoliczności wypadku przy pracy nr (...) z dnia (...). Jak wynikało z ustaleń zespołu powypadkowego badającego okoliczności tego wypadku – na podstawie zebranych informacji, w tym opinii lekarza medycyny pracy o wystąpieniu u pracownika urazu pozostającego w związku przyczynowo-skutkowym z warunkami pracy – zdarzenie to było wypadkiem przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w skarżonej decyzji. Dodał, iż nie ma żadnych dowodów, z których wynikałoby, że przyczyną porażenia nerwu twarzowego u M. M., były czynniki leżące poza jego organizmem. Wskazał, iż warunki, w których ubezpieczony wykonywał prace, nie noszą znamion przyczyny zewnętrznej, ponieważ ruch powietrza i temperatura w szybie nie przekraczały ustalonych norm. Zdaniem organu rentowego porażenie nerwu twarzowego wynikało z przyczyn tkwiących w organizmie poszkodowanego.

Sąd ustalił:

M. M. jest zatrudniony w (...) SA Oddział (...) w P. od 15 lipca 2003r. zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi na stanowisku ślusarza-spawacza pod ziemią. Posiada ważne badania lekarskie bez przeciwwskazań do zatrudnienia, aktualne szkolenie bhp oraz został zapoznany z ryzykiem zawodowym na stanowisku pracy i sposobami ochrony przed zagrożeniami.

(bezsporne)

W dniu 3 marca 2013r. rozpoczął pracę na drugiej zmianie o godz. 14.00. Po przebraniu się w odzież roboczą, pobraniu aparatu ucieczkowego i lampy osobistej udał się na miejsce podziału pracy w budynku maszyny wyciągowej szybu (...), gdzie sztygar zmianowy polecił mu pracować w czteroosobowym zespole. Zadaniem tego zespołu było wprowadzenie klatki (są to elementy zbrojenia szybu) do przewodu szybowego. Po przygotowaniu narzędzi i materiałów ubezpieczony wraz ze współpracownikami zjechał na poziom – 962 m szybu i przystąpił do pracy. Był to szyb wydechowy, gdzie występował duży ruch powietrza do góry i wysoka temperatura. W miejscu tym z przyczyn naturalnych było bardzo gorąco. Temperaturę tę podwyższał pracujący w tym miejscu palnik gazowy, którym docinano elementy zbrojenia i spawarka elektryczna, którą je scalano. Po wypaleniu palnikiem czterech otworów i usunięciu ostrych pozostałości materiału, śrubami połączył łącznik z konstrukcją wsporczą. Czynności te ubezpieczony wykonywał na różnych poziomach poniżej ziemi tj. 962m i 952m. Następnie po wprowadzeniu i ustawieniu położenia prowadzenia kąтового w szybie rozpoczął prace spawalnicze polegające na przytwierdzeniu prowadzenia kąтового do łączników. W pewnym momencie zaczęło mu łzawić prawe oko, poczuł ból i bezwład prawego policzka. Powiadomił o tym kolegę. Nie przerwał pracy, kontynuował ją do końca zmiany. Nie zgłosił tego zdarzenia, sądząc, iż nie stało się nic wielkiego. Po powrocie do domu, wobec nasilenia się dolegliwości bólowych udał się do przychodni. Następnie został skierowany do szpitala. Przebywał nim 2 dni, ale wobec braku poprawy udał się do lekarza (...)w L.. Ten stwierdził, że ubezpieczony ma porażenie nerwu twarzowego. Wnioskodawca przebywał przez okres 30 dni na zwolnieniu lekarskim, otrzymał leki, a następnie został skierowany na 10-dniową rehabilitację. Obecnie nie odczuwa żadnych skutków tego zdarzenia.

Dowody: protokół rozprawy z 8 lipca 2015r.: - wyjaśnienia M. M.: 00:02:13-00:11:17

- wyjaśnienia M. K.: 00:11:17-00:16:17

protokół okoliczności wypadku nr (...)

akta osobowe M. M.

akta ZUS.

Wnioskodawca przebył niedowład obwodowy prawego nerwu twarzowego (porażenie Bella), którego objawy pojawiły się w dniu 3 marca 2013r. Obecnie nie występują. Było to schorzenie samoistne, przy czym istnieje duże prawdopodobieństwo, że na jego uaktywnienie wpływ miały warunki panujące w pracy. Warunki te to praca w miejscu o podwyższonej temperaturze, narażonym na nadmierny powiew powietrza przy różnicy temperatur.

Dowody: opinia biegłej neurolog k.59-60 i jej opinia uzupełniająca k.91.

Sąd zwążył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (Dz. U. z 2008r., nr 164 poz. 1227 t. jed. ze zm.) stanowi, iż w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, nie uwzględnia się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby (...).

Przedmiotem niniejszego sporu jest więc ustalenie, czy zdarzenie z dnia 3 marca 2013r., któremu uległ M. M., było wypadkiem przy pracy. W konsekwencji, czy płatnik składek za okres od 6 marca 2013r. do 27 marca 2013r. powinien był wypłacić zainteresowanemu zasiłki chorobowe z ubezpieczenia wypadkowego (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej) czy też wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy z powodu choroby (art. 92 kp).

Jak wskazuje art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych (...).

W ocenie płatnika składek zdarzenie z 3 marca 2013r. było wypadkiem przy pracy, bowiem przyczyną zewnętrzną wypadku był wzmógłony ruch powietrza w rurze szybowej (charakterystyczny dla tego miejsca) w trakcie wykonywania pracy. Powołał się przy tym na opinię lekarza medycyny pracy o wystąpieniu u pracownika urazu pozostającego w związku przyczynowo-skutkowym z warunkami pracy.

Organ rentowy zaś twierdził, iż zdarzenie z 3 marca 2013r. nie było wypadkiem przy pracy ze względu na brak przyczyny zewnętrznej i urazu. Wskazywał, iż brak jest jakichkolwiek dowodów, z których wynikałoby, że przyczyną porażenia nerwu twarzowego, które wystąpiło u zainteresowanego, były czynniki leżące poza jego organizmem – a w szczególności nie przekraczający ustalonych norm ruch powietrza i temperatura w szybie. Zdaniem organu rentowego porażenie nerwu twarzowego wynikało z przyczyn tkwiących w organizmie poszkodowanego.

Sąd podziela stanowisko płatnika składek, iż zdarzenie z 3 marca 2013r. było wypadkiem przy pracy. Ubezpieczony M. M. w dniu zdarzenia wykonywał swoje obowiązki polegające na wprowadzeniu klatki (są to elementy zbrojenia szybu) do przewodu szybowego. Był to szyb wydechowy, gdzie występował duży ruch powietrza do góry i wysoka temperatura. W miejscu tym z przyczyn naturalnych było bardzo gorąco. Temperaturę tę podwyższał pracujący w tym miejscu palnik gazowy, którym docinano elementy zbrojenia i spawarka elektryczna, którą je scalano. Czynności te ubezpieczony wykonywał na różnych poziomach poniżej ziemi tj. 962m i 952m. Następnie po wprowadzeniu i ustawieniu położenia prowadzenia kąтового w szybie rozpoczął prace spawalnicze polegające na przytwierdzeniu prowadzenia kąтового do łączników. W pewnym momencie zaczęło mu łzawić prawe oko, poczuł ból i bezwład prawego policzka. W zdarzeniu tym doznał on urazu w postaci porażenia nerwu twarzowego (porażenie Bella). Wprawdzie w większości przypadków jest to schorzenie samoistne, ale z dużym prawdopodobieństwem można stwierdzić, że na jego uaktywnienie miały wpływ specyficzne warunki w miejscu jego pracy - wysoka temperatura, silne powiewy powietrza w górę przy różnicy temperatury w szybie. Sąd dał w tym zakresie wiarę biegłej neurolog M. Z.. Jej opinia i wnioski są wiarygodne. Wbrew twierdzeniom strony pozwanej – w jej opinii nie ma sprzeczności. Wyraźnie wskazuje ona, iż porażenie

nerwu twarzowego jest schorzeniem samoistnym. Dodaje jednak, iż w medycynie istnieje wiele sprzecznych poglądów dotyczących zwłaszcza patogenezy chorób. W opinii przedstawiła te poglądy. Przy czym wskazała, iż jak wynika z części opracowań naukowych oraz jej własnego doświadczenia część przypadków tego rodzaju porażenia wskazuje, iż mogą się uaktywnić w niekorzystnych warunkach, w których następuje zmiana temperatury i nagle powiewy powietrza. Należy podkreślić, iż zewnętrzna przyczyna nie może pochodzić z organizmu pracownika dotkniętego zdarzeniem. Jednak nie oznacza to aby była ona wyłączną i jedyną przyczyną urazu. Przyczyny powstałych urazów mogą być złożone. W niniejszej sprawie czynnik zewnętrzny (wysoka temperatura i silne powiewy powietrza) nałożyły się z istniejącym u zainteresowanego czynnikiem wewnętrznym powodując uaktywnienie się schorzenia samoistnego w postaci porażenie nerwu twarzowego.

Okoliczności te, zdaniem sądu przemawiają za przyjęciem, iż zdarzenie z 3 marca 2013r. w wyniku którego u zainteresowanego uaktywniło się porażenie nerwu twarzowego należy uznać za wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.).

W konsekwencji należy uznać, iż płatnik składek za okres 3 marca 2013r. do 27 marca 2013r. prawidłowo wypłacił zainteresowanemu zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego i zastosował prawidłowo przepisy wynikające z art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych w zakresie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników.

Wobec powyższego sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję.